

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5P/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214201237
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8214201237.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou v právnej veci navrhovateľky O. B.G., F. A., D.. X.X.XXXX, H. N. U.. Z. X, XXX XX N. proti odporcovi W. B., D.. XX.X.XXXX, N. U.. Z. X, XXX XX N., A. N. W. XXX, XXX XX A., Č. F., obaja štátni občania Slovenskej republiky, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému G. B.P., D.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bardejove, takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo O. B., F. A., D.. X.X.XXXX a W. B., D.. XX.X.XXXX, uzavreté dňa X.X.XXXX, zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu v Bardejove vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XX, poradové číslo XX r o z v á d z a .

Maloletého G. B., D.. XX.X.XXXX z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je p o v i n ť prispievať na výživu maloletého G. sumou 150,- eur mesačne, na čas po rozvode do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého.

Styk otca s maloletým n e u p r a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania, ktorý podala na tunajšom súde dňa 17.2.2014 domáhala, aby súd jej manželstvo s odporcom rozviedol a na čas po rozvode, aby upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému G., ktorý sa narodil v manželstve účastníkov. Návrh odôvodňovala tým, že manželstvo s odporcom uzatvárali po ročnej známosti a spočiatku bolo všetko harmonické, avšak posledných 5 rokov manžel nejaví záujem o rodinu. Pracuje v Českej republike. Málo chodí domov. Najprv chodil po mesiaci, potom po dvoch, a naposledy prišiel až po 10 mesiacoch. Zarába peniaze, ale pre rodinu viac nerobí. Posledných 5, 6 rokov nechodí ani na Vianoce, vždy príde až 30. decembra, a ak príde domov, nezaujíma sa o deti. Leží pri telke a popíja. Posledných 5 rokov nežijú spolu ani intímne. Navrhovateľka nemá záujem udržiavať tento vzťah, ak je prednejšia pre odporcu práca, a alkohol a rodina mu nič nehovorí. Po ukončení manželského spolužitia účastníkov od decembra 2008 už niet nádeje na obnovenie spolužitia.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril. Súhlasil s rozvodom manželstva. Taktiež je toho názoru, že manželstvo neplní svoju spoločenskú úlohu. Tvrdil ale, že rozvrat manželstva nezapríčinil. Nesúhlasil s tvrdeniami, uvedenými navrhovateľkou v návrhu na rozvod manželstva. Za bežné v súčasnej dobe považuje, že jeden z manželov pracuje v zahraničí, ale to nepovažuje za dôvod

pre rozvod manželstva, avšak v prípade účastníkov došlo k vzájomnému odcudzeniu, aj napriek jeho snahe všetko udržať v riadnych vzťahových intenciách. Tvrdil, že nemôže mu byť dávané za vinu, že jeho rodinní príslušníci nechceli s ním komunikovať a všetky jeho pokusy o telefonický kontakt skončili ignoranciou z ich strany, ale peniaze, ktoré im posielal neignorovali. Po príchode na Slovensko zostal šokovaný, ak svojim kľúčom nevedel otvoriť vchodové dvere do bytu, pretože navrhovateľka vymenila zámky na dverách bytu, kde viedli spoločnú domácnosť. Poukazoval na to, že na výživu už plnoletej dcéry bol zaviazaný prispievať rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 1C/128/2013, po 200,- eur mesačne, a na výživu maloletého G. rozsudkom Okresného súdu Bardejov, vo veci sp. zn. 1P/43/2012 sumou 150,- eur mesačne. V písomnom vyjadrení navrhoval, aby bol naďalej zaviazaný prispievať na výživu maloletého G. sumou 150,- eur mesačne.

Navrhovateľka sa na pojednávanie nedostavila. Svoju neprítomnosť na pojednávaní opakovane ospravedlňovala. Pojednávanie nežiadala odročiť. Trvala na svojom návrhu na rozvod manželstva.

Odporca sa osobne dostavil na pojednávanie dňa 9.7.2015. Naďalej uvádzal, že súhlasí s rozvodom, aj so zverením maloletého G. do osobnej starostlivosti matky s tým, že teraz platí na výživu G. sumou 200,- eur mesačne, pretože prestal prispievať na G. súdom určeným výživným, ale vyživovacia povinnosť na dcéru G. nebola ešte súdom zrušená.

K príčinám rozvratu manželstva ešte uvádzal, že v čase, keď uzatvárali manželstvo s navrhovateľkou, navrhovateľka bola rozvedená. Mala dve deti z predchádzajúceho manželstva vo veku 6 a 4 roky. V manželstve sa im narodili ďalšie dve deti, dcéra G. a syn G.. Splácali leasing na auto, prerábali sa byt, pracoval v zahraničí, niekedy chodil raz za mesiac domov, niekedy raz za tri mesiace. Poprel tvrdenia navrhovateľky, žeby mal ešte jednu rodinu. Z jeho platu by ani nebolo možné vyživiť ešte ďalšiu rodinu. Potvrdil, že došlo k odcudzeniu s navrhovateľkou, že nežijú v spoločnej domácnosti asi 4 roky, že keď naposledy bol v roku 2013 na Vianoce doma, tak mu vytykala navrhovateľka, čo tam chce, že byt je jej. Tvrdil, že nemá žiadnu inú známosť. Nevedel o tom, že má známosť navrhovateľka s iným mužom. Dozvedel sa to až neskôr. Deti s ním odmietali komunikovať. Nie je predpoklad, aby spolužitie obnovili.

Súd v tejto právnej veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s obsahom spisov tunajšieho súdu, s obsahom sobášneho listu účastníkov, rodného listu maloletého G. B., s obsahom správy o poslednom spoločnom bydlisku účastníkov, s obsahom spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 1C/128/2013, a 1P/43/2013, s obsahom správ zamestnávateľa odporcu o výške jeho príjmov a zistil tento skutkový stav:

Účastníci manželstvo uzavreli dňa X.X.XXXX. Navrhovateľka uzatvárala manželstvo ako rozvedená, odporca ako slobodný. Posledné spoločné bydlisko mali v Bardejove. V manželstve sa im narodili dve deti G. B., D.. XX.X.XXXX V. G. B., D.. XX.X.XXXX. Podľa údajov uvedených navrhovateľkou v návrhu a výsluchom odporcu súd zistil, že v čase uzatvárania manželstva navrhovateľka z predchádzajúceho manželstva mala dve maloleté deti vo veku 6 a 4 roky. Spoločnú domácnosť si založili v Bardejove v byte, ktorý nadobudla navrhovateľka ešte pred uzavretím manželstva s odporcom a spolu sa starali o deti z predchádzajúceho manželstva navrhovateľky, aj o deti, ktoré sa im narodili v manželstve. Odporca pracoval v Českej republike. Postupne dochádzalo k citovému odcudzeniu manželov. Po dobu viac, ako 4 roky nevedú spoločnú domácnosť. Odporca pracuje a žije prevažne v Českej republike. Do miesta trvalého bydliska chodieval iba sporadicky. Dcéra G. v čase podania návrhu na rozvod manželstva už bola plnoletá. Maloletý G. žije v spoločnej domácnosti s matkou. Vo februári tohto roku mal 17 rokov, teda je vo veku blízkom dospelosti.

Podľa zistenia kolízneho opatrovníka, navrhovateľka nemá záujem, za žiadnych okolností na obnovení spolužitia. K odporcovi nemá žiaden citový vzťah. Navzájom sa odcudzili. Vzťahy sú vážne narušené a rozvrátené. Návštevu psychologickkej poradne za účelom usporiadania vzťahov medzi účastníkmi konania odmietla. Kolíznemu opatrovníkovi navrhovateľka tvrdila, že odporca v zahraničí mal mať údajne novú rodinu. Navrhovateľka nadviazala vzťah s iným mužom, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľky finančne a pri starostlivosti o syna pomáha.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 1C/128/2013 súd zistil, že uznesením č. k. 1C/128/2013-18 zo dňa 11.9.2013 bol schválený zmier medzi už plnoletou G. B., dcérou účastníkov a odporcom, jej

otcom, W. B., v ktorom sa zaviazal odporca prispievať na výživu dcéry G. sumou 200,- eur mesačne od 1.9.2013. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18.11.2013.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 1P/43/2013 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č. k. 1P/43/2013-29 zo dňa 11.9.2013 bola schválená dohoda rodičov, na základe ktorej maloletý G. B. bol zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná ho zastupovať a spravovať jeho majetok a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého G. sumou 150,- eur mesačne od 1.9.2013 do budúca. Styk otca s maloletým sa neupravoval. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 25.11.2013.

Podľa § 23 Zákona o rodine Podľa § 23 ods. 1-3 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. O veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že manželstvo účastníkov je trvale a vážne rozvrátené. Manželstvo účastníkov už dlhší čas, viac ako 4 roky si neplní žiadnu zo svojich úloh. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti, nevedú spoločnú domácnosť. Okrem prispievania na výživu maloletého G., a predtým aj ešte aj dcéry G. odporca sa na starostlivosti o domácnosť a rodinu, sa na výchove detí inak nepodieľal. V súčasnej dobe navrhovateľka má mať už iný vzťah. Tvrdenia navrhovateľky, že aj odporca má nový vzťah, odporca poprel. Nie je predpoklad, aby účastníci obnovili spolužitie, vzhľadom na vek G., syna účastníkov, rozvod manželstva neodporuje záujmu maloletého G..

Na základe uvedeného, súd návrhu na rozvod manželstva vyhovel.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3, 4 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Ako už bolo vyššie uvedené, výkon rodičovských práv a povinností k maloletému G. bol upravovaný už v čase pred rozvodom manželstva účastníkov a to rozsudkom tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 1P/43/2013, ktorým maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 150,- eur mesačne. Od doby posledného rozhodovania o výživnom, nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia, pokiaľ ide o úpravu výkonu osobnej starostlivosti o dieťa. Maloletý G. naďalej je v osobnej starostlivosti matky, ktorá zabezpečuje riadnu starostlivosť o neho. Kolízny opatrovník navrhoval aj na čas po rozvode zveriť maloletého G. do osobnej starostlivosti matky, s čím súhlasil aj odporca.

Pokiaľ ide o výšku výživného v čase posledného rozhodovania o výživnom pre maloletého G., obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť k dvom deťom. Aj keď odporca uviedol, že prestal prispievať na výživu dcéry G., a na výživu G. prispieva sumou 200,- eur mesačne, z jeho výpovede vyplýva a z jeho mzdových listov, že je na rozdiel od doby posledného rozhodovania o výživnom teraz práceneschopný. Ide o dlhodobejšiu práceneschopnosť. K zrušeniu vyživovacej povinnosti ku G. súdom doposiaľ nedošlo. Z obsahu mzdových listov odporcu vyplýva, že tento je naďalej zamestnaný u toho istého zamestnávateľa, ako v čase posledného rozhodovania o výživnom G. - O. Z..F.P., A.. V roku 2014 za dobu od januára do augusta 2014 jeho čistý mesačný príjem bol 17.458,- Kč, od 11.9.2014, doposiaľ poberá nemocenské dávky, je práceneschopný a denná výška dávky je 408,- Kč, pri 31 dňoch práceneschopnosti činí nemocenská dávka 12.648,- Kč.

Uvedené údaje vyplývajú zo správy Okresnej správy sociálneho zabezpečenia Plzeň - mesto zo dňa 2.7.2015, ktorú predložil odporca na pojednávaní.

Vychádzajúc zo schopností a možností odporcu prispievať na výživu dieťaťa, vzhľadom na vek dieťaťa a posledné rozhodnutie o výživnom, súd zaviazal odporcu aj na čas po rozvode prispievať na výživu maloletého sumou 150,- eur mesačne. Súd zohľadňoval skutočnosť, že od 11.9.2014 je odporca práceneschopný, že ide o dlhodobú práceneschopnosť, počas ktorej jeho príjem, oproti dobe posledného rozhodovania o výživnom poklesol. Na druhej strane maloletý je starší. Náklady na krytie jeho potrieb vzrástli a na druhej strane aj rozsah osobnej starostlivosti matky o maloletého sa znižuje a tak jej vyživovacia povinnosť voči maloletému už nie je v celom rozsahu krytá jej osobnou starostlivosťou o maloletého.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 144 veta prvá O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).